

Цѣни.
За абориране на вѣстника:
За година 10 л.
" 6 мѣсѣца " 5 л.
" въ странство за година 15 л.
" старъ брой 50 ст.
За обявленията:
1) Въ единъ стъблъ:
На 4 стр. за цицер. редъ 20 ст.
" 1 стр. " 1 л.—
" други г. стр. " 50 ст.
2) Въ два стъблъ:
На 4 стр. за цицер. редъ—50 ст.
" 1 " 3 л.
За срочни (шестимѣсечни или годинни) обявления се правяжтъ
важки отстъпки.
АБОРИАНЕНТЪ ВЪ ПРЕДПЛАТА
Записването на новъ абориантъ става
всѣкога отъ началото на текущето
шестимѣсечие.

Единъ брой 20 ст.

Всѣки абориантъ има право да си достави загубениятъ брой, но току следъ
получаването на съдѣдующий брой. Инакъ, следъ туй време, плаща като за
"старъ" брой, и то ако има.

ЧЕРНО МОРЕ

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТИНИКЪ

"Всичките права на свободата сѫ основани на правдата; за туй първата длѣжност на свободата е да защищава правдата".

Редакторъ-Издателъ
П. БОБЧЕВСКИЙ

Редакцията е въведена въ правило да не исполнява никакви поръчки, които
не сѫ придвижени съ стойността.
За обявленията се плаща следъ първото публикуване...

Единъ брой 20 ст.

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЬ:

Сърдечно благодарък на Господа Докторъ Н. Христовъ и Докторъ Василаки Пападополу, за гдѣто, съ пристъствието си на врѣме на помошъ, спасихъ живота на сродницата ми Каролина Мурадова, която на 29-и минилю мѣсецъ Май т. г. бѣ почти отровена отъ невниманието на Аптеката „Фока“, която бѣ отпустнжалъкарство противъ рецептъ на Доктора, въ който рецептъ между лѣкарството за вхрѣшно употребление бѣ написано и Асетатъ де Амониякъ, а вмѣсто това лѣкарство, отъ аптеката дали Амониякъ.

Варна, 4 Юли 1892 г.

САХАТЧИ КИВОРКЪ Х. ЧИЗМЕДЖИЯНЪ

1—271—1

НОВА СТѢПКА.

Тѣзи годишната расходка на Н. Ц. Височество нашия Князъ се отличава съ нѣщо особено. Минилята година, както помнѣхъ читателъ, Господарътъ бѣше приетъ отъ Австро-Императоръ като графъ Мюорани, а тѣзи година е бѣль приетъ вече като Български Князъ, маркъ и на частна ауденция. Но твърдѣ впечатлителното, което, вѣрваме, радва всѣки българинъ, е че Н. Ц. Височество е ималъ въ Английската столица особено любезенъ приемъ. Освѣнъ ауденцията, която ималъ у Английската владѣтелка, нашътъ Князъ е ималъ случая да приема посѣщеніята на висшия политически крѣгъ въ Лондонъ, отъ Английския прѣстолонаслѣдникъ, Лондонския Лордъ-кметъ, Министъръ-президентъ Солзбери и пр., като е присъствувалъ на семайна вечера у прѣстолонаслѣдника и исказалъ благодарностъ отъ българския народъ къмъ Англия за живото и участие въ борбите ни за свобода и независимостъ. При всички тия се присъединяватъ и отличните привѣтствия на английския печатъ къмъ нашия Господар и народа му.

Разбира се, тѣзи потрѣбица честъ отъ европейските владѣтели къмъ нашия Князъ е твърдѣ утѣшително явление и ний не можемъ да не се радваме. Съществуватъ, вѣобще, доказателства, че България може спокойно да се развива, да се прѣдаде на пълно вхрѣшно уреждане и на утихване отъ всѣкакви политически страсти, защото, отъ една страна, нашътъ вассалъ — Турция — желае и сама да нѣма неприятности съ България, а западната държава тѣй сѫщо глѣдатъ своите вхрѣшни нужди и бѣркотии, та не имъ трѣбватъ никакви расправии политически съ настъ.

Така поглѣдните, всичко ни упътва къмъ работа у дома си и да ли Князъ ни е утѣденъ или не — това стой като не нуженъ въпросъ, още по-вече, защото противъ

нитѣ на утѣждението държави стоятъ хладиокрѣвни къмъ положението ни тѣй. Но . . . българи сме пий; нашата история е пълна съ различни пакости, направени отъ самитъ настъ. Ако нашите емигранти бѣхъ дѣйствителни патриоти, не щѣхъ да ставатъ ордия на недоволна държава, а поне щѣхъ да стоятъ на страна, вограто виждатъ, че само тѣ съставляватъ тревожните елементъ, само у тѣхъ е ключътъ на всички раздори и неприятни резултати. Ако иматъ съвѣсть, тѣ не могутъ да откажатъ, че и правителство и народъ бѣхъ сѫ отпустници колко-годѣ до комплата на Паница. Не биваше ли да нѣма тия убийства, това лишеніе отъ такива способни държавни български мажъе?

Но тѣй е: сами си видимъ очите! Ще се свѣстимъ ли, та да глѣдаме внимателно на нуждите си? Ний сме отговаряли вече на този въпросъ.

ЮРИДИЧЕСКА АРЕНДА.

За гражданско дѣло, които сѫ подаждни и които би трѣбвало да сѫ подаждни на мировите сѫдии.

(Продължение отъ брой 46.)

И тѣй, договоръ въ тѣсна смисълъ, т. е. контрактъ, е съглашение, чрѣзъ което двѣ страни взаимно, или само една отъ двѣ страни, обѣщаватъ и се задължаватъ къмъ другата да ѝ дадѣтъ нѣщо, или да ѝ направятъ или да не ѝ направятъ нѣщо. Договоритъ (контрактитъ) се дѣлѣтъ главно на *двустранни* и *едностранни*. Първите преизвеждатъ взаимни задължения. Двустраненъ договоръ е, напр., всѣка покупка и продажба, защото съ такъвъ договоръ едната страна (продавачъ) се задължава да даде на другата (купувача) собствеността на продаденото нѣщо, а другата страна (купувачътъ) да заплати на продавача условената (уговорената) покупчна цена. Таквите договори сѫ още *размѣнни*, *племътъ* сѫдружество и много други. На противъ, едностранни договори сѫ всички оѣзи, съ които едно или повече лица се задължаватъ къмъ едно или повече други лица, безъ да се задължаватъ за това послѣдните. Таквите сѫ договоритъ за заемъ т. с. заемниятъ. Договорътъ за заемъ е същимъ личенъ искъ, имѣющъ основата си въ нѣкакво дѣйствие на лицето, противъ което е прѣдявянъ искътъ, било туй дѣйствие прѣстъни или не. Той видъ искове се основаватъ на обязателства, които происходятъ не отъ договоръ.

Да поговоримъ сега за *личните искове*. Всички такива искове сѫ за лично право. *Личното право* („право къмъ нещъ“, *jus ad rem*) е правото за искане на нѣщо, да ни се даде или да ни се направи или да не ни се направи нѣщо, а не право *върху* или *въ* нещъ: личното право възбужда не общо и безусловно, а индивидуално (лично) и относително за дѣлъжникъ, възлагано не на всички, а само на опредѣлени лица. На личното право гарантия (адварината) се намира *въ всички имоти* на дѣлъжника. Ако случайно остане безъ имотъ дѣлъжникътъ, то кредиторътъ (заемодавецътъ) остава безъ гаранция за възманьето си. Когато искаме испълнението на дългово или друго обвязателство, което не е оздравено съ нѣкоя въпросъ, тогавъз нашето искане ще е

затично право и то ще поражда личенъ искъ. Таквиятъ сѫ исковетъ по прости заемни записи, по мѣнителници, по контракти за наемна плата (кирия), по съдружески работи и др. т. Тукъ трѣбва да се каже още и туй, че не всички лични искове се отнасятъ до движими имоти. На пр., да се понуди нѣкъя да ни продаде обратно недвижимостта, що сме му продали, е сѫщо личенъ искъ. Всѣкий личенъ искъ (*in personam actio*) се прѣдявява (всѣка тѣжба — давия — заличенъ искъ се повдига) срѣщо лицѣ, което е просто длѣжно нѣщо вслѣдствие нѣкакво извѣршено дѣйствие, повечето пакти вслѣдствие на нѣкакво договорно обвязателство, за да се даде или да се направи нѣщо. Но личните искове, като се каза тѣй, не значи, че при съмъртта на дѣлъжника се освобождаватъ онѣзи лица, които сѫ наследили имота на покойниятъ дѣлъжникъ. Кредиторътъ когато умре дѣлъжникътъ може да иска испълнението на обвязателството отъ онѣзи, които сѫ наследили имота на покойниятъ дѣлъжникъ. За забѣлѣжване е и туй, че при личните искове, кредиторътъ искове, какъто и всички искове, се създаватъ на всички лица, които сѫ наследили имота на покойниятъ дѣлъжникъ. За забѣлѣжване е и туй, че при личните искове, кредиторътъ искове, какъто и всички искове, се създаватъ на всички лица, които сѫ наследили имота на покойниятъ дѣлъжникъ.

Сега нека да дадемъ нѣщо разяснявания върху *всичните искове*. Прѣдъ това трѣбва да кажемъ, че всѣко право за собственостъ на какъвто и да било дѣйствителъ (вещественъ) имотъ е *вещно право*. Вещно право („право въ вещъ“ *jus in re*) е онуй, което има нѣкой прямо въ или върху нѣкое вещественно нѣщо, т. е. нѣкая вещъ да е наша *попът за нѣкъи отношения*; или да прѣдѣлъжки намъ прѣсобствеността върху ѝ (да е вещъ, които напълно наши) или поне да прѣдѣлъжки намъ нѣкое *расположение* отъ собствеността. Въ вещното право има само два елемента: 1). Лице, активниятъ субектъ на правото, на пр., собственикътъ въ прѣсобствеността, 2). Нѣщо (вещъ), обектъ на правото, на пр., собственикътъ въ прѣсобствеността. Нѣщо (вещъ), обектъ на правото, като то е право, което ний имаме противъ *едно опредѣлено лице*, че е длѣжно да ни даде или извѣши нѣщо, има три елемента: 1). Лице, активниятъ субектъ на правото, наричайтъ кредиторъ (заемодавецъ или, по-добре, вѣрителъ); 2). Друго лице, пассивниятъ субектъ на правото, наричайтъ *дѣлъжникъ*, и 3). Нѣщо (*chose*) или *фистъ* (*fait*). Да съмъ собственикъ на нѣщо, или само да имамъ нѣкакво право въ нѣщо, ще рѣче да имамъ вещно право. Ако нѣкой ми наруши такъвъ право, азъ ще прѣдявя *вещенъ искъ*, като самъ бѣдъ искатъ, а отѣтвѣтникъ ще бѣ всѣка *владѣ. вѣщъ*; на спорното нѣщо, който само за туй ще отговаря, че е въ негови рѣки това нѣщо, а не че ми дължи нѣщо. На противъ, азъ съмъ дължъ нѣкому нѣкаква сумма, нарахъмъ такъвъ право, азъ ще прѣдявя *вещенъ искъ*, като самъ бѣдъ искатъ, а отѣтвѣтникъ ще съмъ на заемъ, станже съмъ заимодавецъ (кредиторъ) нѣкому. *Кому?* Всичко зависи отъ туй. Ще си получимъ на срока вземаньето (аладжака, креансата, довѣреното) само въ такъвъ случаи, ико бѣдъ въ срока (на падежка) дѣлъжникъ ми състоиленъ. Инакъ вземаньето ми ще се равнява на нула. И тѣй, *вещниятъ искъ* (*in rem actio*) не се прѣдявява *противъ лице, което ми дѣлжи нѣщо*, понеже съмъ дължъ нѣщо или съмъ с торилъ нѣщо, какъвътъ е случаи при личните искове, а се прѣдявява (вещниятъ искъ) собствено за самото нѣщо, да се рѣши, че туй послѣдното — нѣщо (спорната вещъ), съ мое напълно или въ нѣкое отношение. Оия, които дѣлъжъ или владѣ (доброѣстно или не доброѣстно) нѣкоя вещъ, за която пондигамъ азъ процесъ, само за туй с отѣтвѣтникъ, за гдѣто тя се намира у него случайно, а не че е задълженъ той на мене нѣщо за нея.

(съдъва.)

СЕДМИЧНИ БЪЛГАРКИ

ВЪ ЖРѢШНИ

— Въ миниля брой бѣхме явили, че компанията на Источните желязници е съобщила въ Управителната Комисия за Изложението, че ще направи една отстъпка съ 50% отъ обикновената тарифа, за прѣнасяне пътници по тази линия за изложението въ Пловдив и отъ 75% за обратното прѣнасяне и същите пътници, до мястоиз欠缺ето на тѣхните прѣжатели, въ случаи че тѣ не бѫдатъ продадени въ изложението. Тѣзи дни Управителната Комисия за изложението е получила увѣдомление, че и Сръбските и Унгарските Държавни желязници ще направятъ също една отстъпка отъ 50% отъ обикновената тарифа по прѣнасяне на пътници за Пловдив. Изложението, Овѣнъ това

Комиссията е помолила и много други чуждестранни компании и държавни железнини да направят и тъгасва един отстъпка. Не ще съмнение, че по този начин ще се направи голямо улеснение на чуждестранни изложители.

— Отъ Шуменъ ни дават един неприятелски свидѣнія за участъта на капитала отъ едно опълченско дружество, съставено прѣзъ 1879 година. Имало до 1886 год. събрани капиталъ отъ около 3000 лева въ стоки, мобили и запаси, но въ 1886 год. дружеството искаше прѣстанжало да съществува безъ ликвидация, а капиталъ билъ даденъ и никому-чи „за пазенъ“ — види се, безъ лихва — Чисъ сега тамъ разбутали тъги дружествени работи и, въмѣсто да спечели, капиталът останалъ 2132 лева, но и тъ: 800 лева били въ вересни, 732 лева единъ щѣлъ да даде и 600 лева били у слугата на дружеството! Нѣкакъ искашь да кажашъ, че тъзи съмѣтка, станала сега въ предѣла, не била добра, защото само единъ щѣлъ и това правене било при една маса, пълна съ пивни чашки, въ бирарията, а, освѣнъ туй, на мюзикъна не било известно, че щѣли да се правятъ ликвидации.

Писахме вече върху контрола на дружествата (брой 40-и) и, право, прѣдъ това съобщение ний сами не знаемъ, какъ и кой може да провери всичко туй, та да не се раждатъ лоши думи и подозрения върху дружестването въобще. Може би, тия, които сѫ глаголали и ликвидирали съмѣтките, да сѫ прави, но слате, че върху тъгато става една такса. — Касъвъ хаосъ! Нека помисли на здраво всички! Има още такси на дружества съ пари, и ний знаемъ искони.

— Отъ Свищовъ ни съобщаватъ, че Пловдивските католически владиса билъ испратенъ отъ Папата въ града имъ, Свищовъ, по нѣкакъни ревизии въ тамошното католическо духовенство. Намѣрили се, казавъ, много злоупотребления и безобразия.

— Четемъ въ Софийските вѣстници, че на основание на закона на пенсии билъ отпуснатъ пенсия на нѣколько военни лица. Особено и прѣвѣче вниманието пенсията която законочъ дава на единъ запасенъ майоръ, защото тя ни даде поводъ за размишление по големинъ права и прѣымущество на военна картира у насъ. Слѣдъ 15 години и половина служба, дослужилъ до чинъ капитанъ, военния си дава оставка, произвежда се майоръ въ запасъ, и получава пенсия 250 лева мѣсяечно. Образоването ценъ на тъзи картира е: петът класъ отъ гимназията и три години въ военния Софийско училище.

Да вземемъ друга единъ картира, друга садна по-малко важна държавна и народна служба — учителската. По новия законъ да стane искони първостепенъ учитель, когото е най-високото стапало въ тъзи служба, трѣбва да съврши висше учебно завѣденіе (университетъ, академия и пр.), да държи държавенъ испитъ въ София, да учителствува 10 години съ успѣхъ, съ безуспорно образцово поведение въ публични и домашни животъ. И слѣдъ всичко това за 13 години и половина слѣдъ, ако го отписътъ, или ако си даде оставката, нѣма право да искава пенсия! Само ако се разболѣе, напр., да охтичес или да осъмѣне и, освѣнъ това, да се докаже, че непрѣменно това е станало въ време на занятията му въ училището, — само тогава ще получи искони около 150 лева мѣсяечно . . . А знаете ли, че слѣдъ ликвидътъ, по всемирната статистика, най-малко живѣтъ учителите?

Послѣ: ако подобни офицери съ 13½ год. служба, се зачислятъ 20 душ. съ чинъ майоръ въ резервъ по 3000 лева годишно, че имамъ право да искава пенсия! Само ако се разболѣе, напр., да охтичес или да осъмѣне и, освѣнъ това, да се докаже, че непрѣменно това е станало въ време на занятията му въ училището, — само тогава ще получи искони около 150 лева мѣсяечно . . . А знаете ли, че слѣдъ ликвидътъ, по всемирната статистика, най-малко живѣтъ учителите?

— Получихме 1-й брой на ново мѣсяечно списание „Утро“, което почнало да се издава въ гр. Русе отъ Д. Панайотовъ Годишна цена 8 лева.

— Четемъ въ в. „Свобода“:

„Министърътъ съвѣтъ въ разглѣдъ и удобримъ проектъ за конвенция между Българското правителство и Паракходното дружество „Лодътъ“ относително плаването на единъ параходъ отъ това дружество, по име „Султанъ“, по край искони черноморско прибрежие на българската територия. Той параходъ ще плава исклучително между нашите черноморски пристанища и ще носи българското поденско знамъ. Конвенцията влизъ въ сила отъ 1 Августъ, т. г. и има сила за една година. До 1 Августъ параходътъ на каваното дружество, които плава между Триестъ и Брайла, ще се отбиватъ въ Бургасъ и Варна, а слѣдователно службата на тия параходи ще е привременна“.

— Четемъ въ сп. „Свѣтлина“:

Историческитъ Перниш ще остави славно име и въ икономическата ни битъ. Отъ направените вече окончателни изучвания отъ геологическото отдѣление при финансово-министърството, новооткритата рудница при Перниш ще даде нац.-малко 30 милиона тона чисти каменни въглища, когото ще донесе огромно богатство на страната. За прѣвъзистъто на тъзи въглища ще се употребятъ 3,000,000 вагона или 150,000 трена. Ако се искарватъ всички дни по 200 вагона или по 10 трена, всичката massa въглища ще може да бѫде искрената сдвържане въ 40 години. Ако отъ тъзи въглища се изнесатъ половината въ странство (като се предполага, че повечето отъ европейските мари са на прѣвъзъвъзъвъзъ, за които съмѣнѣхме въ книга „У“ год. I, на „Свѣтлина“), срѣчу тѣхъ България ще получи около 20,000,000 лв. наполеона“.

МѢСТНІ.

— Варненски Градски Началникъ е единъ присъдъ, като извѣстява, че полицията е длѣжна да знае какъвъ хора идватъ отъ града за прѣвадзване отъ прѣстъклени, заповѣда, що всѣкъ, комуто е дошълъ какъвъ да е човѣкъ да живѣе малко или много време въ къщата му или въ дюгени му, да съобщава сѫщия денъ това въ своя полицейски участъкъ. Инакъ, г.-р. Началникъ ирѣзвѣстява, че не извѣщане на това му распореждане въ новинъ ще бѫде даванъ на сѫдъ за наказание.

— Отъ искони време насамъ мѣстната прѣстъанска църква се е снабдилъ съ една камбана, докарана, навѣрно отъ Англия или отъ Америка. Тъзи камбана, обаче, трѣбва да има особинъ искони съ съставъ, защото издава при дръжането такъвъ гръмъ, що прави чечува-но до сега безпокойствие на гражданинѣ, особено на тѣзи, които живѣятъ наблизо до прѣстъанска църква. Но има още едно искони, което усилва това безпокойствие; а то е това, че камбаната вилага съ български на цървъль част непрѣженжто. Може всѣкъ да си представи удоволствието, което се чувства илюзия, особено ако има искони боленъ човѣкъ. Колкото да сме вѣроятни, не можемъ да не отблѣжимъ този фактъ. И правеславните църкви въ града (които сѫ много по-вече отъ една) иматъ камбани, но тѣхните звънъ иамъ какъ не човѣрка толкова ушитъ на хората. Прѣставя-ти се сега, че гда протестантътъ, сѫдъ като се убѣдява, че и тъзи гръмогласна камбана не ще спомогне за спечелване на послѣдователъ, докарва искони грамаденъ топътъ отъ круповата фабрика и почина съ него да синъвътъ послѣдователътъ си! Любопитно е да се знае, да ли ще вземемъ и тогава искони мѣрки или само ще си възѣхъ и ще речемъ: „Тъй ни било написано — ще търпимъ!“

— Научавамъ се, че морските бани туса сѫдъ давани на експлатация за тъзи години сезона Кунсена съ експлатацията за 4000 лева отъ сѫдия настъпатель, който министъръ година ѝ купилъ за 2000 лева.

— Настанахъ време да се извѣстява и отъ наши градъ на читателите си, че тусащите народни учители не сѫ получили запаса за министъръ два мѣсца, а и този мѣсътъ иамъ върти, идже искитъ и учители трѣбва да получатъ още и за бѫдещи ваканции ти двата мѣсца платятъ си напредъ.

— Чий ще изучимъ причината за това сѫдъчинство и отъ съдъ случаи въ градъ ни и ще ги прѣдадемъ въ идущий брой.

— Г-нъ Хасанъ Еф. Ружди Мусаремовъ, който бѣше далъ на сѫдъ нашия редакторъ-издателъ за освѣрбление по печата съ подипись „Гражданинъ“, ни съобщи, че прѣдъиграта не се влчи и расправя по сѫдиица за такива работи и за туй ще прѣкрати жалбата си въ окр. сѫдъ.

— Г-нъ Н. Жневъ, касперътъ при мѣстното Град. Общ. Управление, ни пише, че искони накълвѣтели отъ „Единъ обиденъ гражданинъ“ въ министъръ брой на вѣстника ни.

ПИШАТЬ НИ ОТЪ:

Анхиело. Господинъ Редакторе, Въ 41 брой на уважаемъ ви вѣстникъ, искони позволилъ си да искривляя истина и да затъуждава, какъ редакцията на почитаемъ ви вѣстникъ сѫщо и почитаемата читаща публика, по жен, ското и дружество тукъ. Той се мѣжъ ли не прѣстави прѣдъ хората, че азъ съмъ виновника за недобрия върважъ на тусащата дружество и че по моя заповѣдъ било се забранявало на членките да се събиратъ въ училищата, настъпили и създаването на тусащата дружество. Насочилъ създаването на тусащата дружество, азъ морало бѣхъ задълженъ да доловя на началството си създаването на тусащата дружество, то съмъ по-важъ, че цѣлъта на тусащата дружество била да подготвяне на тусащата дружество и че по моя заповѣдъ било се забранявало на членките да се събиратъ въ училищата, настъпили и създаването на тусащата дружество, азъ морало бѣхъ задълженъ да доловя на началството си създаването на тусащата дружество, то съмъ по-важъ, че цѣлъта на тусащата дружество била да подготвяне на тусащата дружество и че по моя заповѣдъ било се забранявало на членките да се събиратъ въ училищата, настъпили и създаването на тусащата дружество, азъ морало бѣхъ задълженъ да доловя на началството си създаването на тусащата дружество, то съмъ по-важъ, че цѣлъта на тусащата дружество била да подготвяне на тусащата дружество и че по моя заповѣдъ било се забранявало на членките да се събиратъ въ училищата, настъпили и създаването на тусащата дружество, азъ морало бѣхъ задълженъ да доловя на началството си създаването на тусащата дружество, то съмъ по-важъ, че цѣлъта на тусащата дружество била да подготвяне на тусащата дружество и че по моя заповѣдъ било се забранявало на членките да се събиратъ въ училищата, настъпили и създаването на тусащата дружество, азъ морало бѣхъ задълженъ да доловя на началството си създаването на тусащата дружество, то съмъ по-важъ, че цѣлъта на тусащата дружество била да подготвяне на тусащата дружество и че по моя заповѣдъ било се забранявало на членките да се събиратъ въ училищата, настъпили и създаването на тусащата дружество, азъ морало бѣхъ задълженъ да доловя на началството си създаването на тусащата дружество, то съмъ по-важъ, че цѣлъта на тусащата дружество била да подготвяне на тусащата дружество и че по моя заповѣдъ било се забранявало на членките да се събиратъ въ училищата, настъпили и създаването на тусащата дружество, азъ морало бѣхъ задълженъ да доловя на началството си създаването на тусащата дружество, то съмъ по-важъ, че цѣлъта на тусащата дружество била да подготвяне на тусащата дружество и че по моя заповѣдъ било се забранявало на членките да се събиратъ въ училищата, настъпили и създаването на тусащата дружество, азъ морало бѣхъ задълженъ да доловя на началството си създаването на тусащата дружество, то съмъ по-важъ, че цѣлъта на тусащата дружество била да подготвяне на тусащата дружество и че по моя заповѣдъ било се забранявало на членките да се събиратъ въ училищата, настъпили и създаването на тусащата дружество, азъ морало бѣхъ задълженъ да доловя на началството си създаването на тусащата дружество, то съмъ по-важъ, че цѣлъта на тусащата дружество била да подготвяне на тусащата дружество и че по моя заповѣдъ било се забранявало на членките да се събиратъ въ училищата, настъпили и създаването на тусащата дружество, азъ морало бѣхъ задълженъ да доловя на началството си създаването на тусащата дружество, то съмъ по-важъ, че цѣлъта на тусащата дружество била да подготвяне на тусащата дружество и че по моя заповѣдъ било се забранявало на членките да се събиратъ въ училищата, настъпили и създаването на тусащата дружество, азъ морало бѣхъ задълженъ да доловя на началството си създаването на тусащата дружество, то съмъ по-важъ, че цѣлъта на тусащата дружество била да подготвяне на тусащата дружество и че по моя заповѣдъ било се забранявало на членките да се събиратъ въ училищата, настъпили и създаването на тусащата дружество, азъ морало бѣхъ задълженъ да доловя на началството си създаването на тусащата дружество, то съмъ по-важъ, че цѣлъта на тусащата дружество била да подготвяне на тусащата дружество и че по моя заповѣдъ било се забранявало на членките да се събиратъ въ училищата, настъпили и създаването на тусащата дружество, азъ морало бѣхъ задълженъ да доловя на началството си създаването на тусащата дружество, то съмъ по-важъ, че цѣлъта на тусащата дружество била да подготвяне на тусащата дружество и че по моя заповѣдъ било се забранявало на членките да се събиратъ въ училищата, настъпили и създаването на тусащата дружество, азъ морало бѣхъ задълженъ да доловя на началството си създаването на тусащата дружество, то съмъ по-важъ, че цѣлъта на тусащата дружество била да подготвяне на тусащата дружество и че по моя заповѣдъ било се забранявало на членките да се събиратъ въ училищата, настъпили и създаването на тусащата дружество, азъ морало бѣхъ задълженъ да доловя на началството си създаването на тусащата дружество, то съмъ по-важъ, че цѣлъта на тусащата дружество била да подготвяне на тусащата дружество и че по моя заповѣдъ било се забранявало на членките да се събиратъ въ училищата, настъпили и създаването на тусащата дружество, азъ морало бѣхъ задълженъ да доловя на началството си създаването на тусащата дружество, то съмъ по-важъ, че цѣлъта на тусащата дружество била да подготвяне на тусащата дружество и че по моя заповѣдъ било се забранявало на членките да се събиратъ въ училищата, настъпили и създаването на тусащата дружество, азъ морало бѣхъ задълженъ да доловя на началството си създаването на тусащата дружество, то съмъ по-важъ, че цѣлъта на тусащата дружество била да подготвяне на тусащата дружество и че по моя заповѣдъ било се забранявало на членките да се събиратъ въ училищата, настъпили и създаването на тусащата дружество, азъ морало бѣхъ задълженъ да доловя на началството си създаването на тусащата дружество, то съмъ по-важъ, че цѣлъта на тусащата дружество била да подготвяне на тусащата дружество и че по моя заповѣдъ било се забранявало на членките да се събиратъ въ училищата, настъпили и създаването на тусащата дружество, азъ морало бѣхъ задълженъ да доловя на началството си създаването на тусащата дружество, то съмъ по-важъ, че цѣлъта на тусащата дружество била да подготвяне на тусащата дружество и че по моя заповѣдъ било се забранявало на членките да се събиратъ въ училищата, настъпили и създаването на тусащата дружество, азъ морало бѣхъ задъ

Търговски щипораспис

(Справки чрез Администрацията).

	л. ст.		л. ст.
Кафе, I качество, килограмъ	2 10	" цепенъ (Шпандъ) килото л. вл. 2 80	
" II "	1 95	Телитинъ сантрачъ " 4 00	
" III "	1 80	Маракинъ Франц. Марс. I к. к-о 10, II, 12, 13	
Захаръ торб., I качество, килограмма	52	бузината л. вл. 105, 115, 120, 135	
" II "	50	" Минстъ " 35, 91, 95, 105	
Свѣщи Белгийски "	56	Прежда кавракъ № 18/24 I цвна	12 —
Пиперъ черъ "	1 20	" " 18	11 60
Канела "	1 10	" " 18/20 "	11 60
Карамфилъ "	1 10	" " 22/24 "	12 50
Ориксъ Английски, чуваъ	31 00	" " 24	12 80
" Ризонъ "	51 50	" " 18/24 II	11 50
" Женевски "	47	" " 18	11 —
" Японски "	43	" " 18/20	11 —
Чай редовенъ касса	19	" " 22/24	12 —
Кодла Болгийска	14	" " 24	12 20
Гасъ касса	5	" " 8/12 I	10 —
Жамове касса	15 00	" " 8/14	10 —
Стомана	27	" " 10/14	10 20
Калай килограмъ	2 90	" " 12/14	10 20
Нишадъръ	1	" " 14	10 80
Телени гвоздей варель	9 70	" " 8/12 II	9 60
Шведско желъзо килограмъ	30	" " 8/14	9 70
Жълъзо Мъхл. нал. вр.	7	" " 10/14	9 70
Шина килограмъ	21	" " 12/14	9 80
Бѣла тенекия касса	22 50	" " 14	9 80
Масло Мит. I качество килограмъ	0 90	" " 4/12 III	8 40
" Критско	0 85	" " 8/14	8 50
Лебелбия	39	" " 12/14	8 50
Гроздъ	30	" " 14	8 60
Маслинъ	50	" Сул. небел. " 4/8 I	8 50
Циментъ Английски варель	11 50	" беленъ " 4/14 I	7 60
Кюселе Тулонъ, I качество килограмъ	3 80	" Кастьръ кав. " 6/14 I	10 —
" Микетъ	3 30	" " 18/24	13 80
" Сантаринъ I	4 30	" " 24	14 10
" тѣнко табанъ астаръ	2 15	" " 28/36	17 60
Кюселе Жен. I качество	3 30	" " 32/36	18 20
" Турино П.	3 40	" Суланъ синъ " 4/14 I	13 60
" Етекъ Английско	1 70	" кафе "	12 50
Видело Кохъ I качество 16 K.	9 45	" адънъ "	14 00
" II	16 K.	" анл. и ж. "	12 50
Видело Кохъ	8 80	" ялав. синъ "	15 20
Бид. Кохъ. Марк. С. Н. А. к. 12 14 16 18		" Боядися разна	14 80
килото л. вл. 10 60, 10 35, 10 10, 9 85 ст.		Тирия 3 к. 9 либри № 18/24 I	13 02
Марк. В.	9 85, 9 60, 9 35	" " 7	14 —
Лустиринъ С. Н. А. к. 2 1/2 а 3 а 4 а 5 а		" " 7	11 —
бузината 114 138 140 150 л. вл.		" " 7	10 —
" Езларъ	103 114 125 136	Америкалъ отъ 6 до 12 либри I	1 —
" Медие	90 100 105 114	" "	90
Ваката Франц. Екстра к. 16	18 к.	" "	
килото л. вл. 7 40	7 10	" "	

на населението се изгладих тия недоразумения. — Говори се, че между учителите въ държавни реални гимназии съществували и тъзи каранци и др. работи, за распитването и изследването на които е допълнен ревизорът при Министерството на Народ. Пространен г. Добревъ. Май лъжото по тяхъ щъло да се отнесе до сѫдъ.

— Също и въ образцовото при гр. Русе земедълческо училище между учениците е имало бунтуване между че били хранени добре, и за разводяването му е ходил нарочно г. окр. управител, а послѣ и ревизорът г. Добревъ. Казаше, тои случай биль вече изгладенъ.

— Градът ни, ако и да е послѣдът въ главната Александровска и Николаевска улици съ камънъ отъ св. Рафаилската Французска кардинала, за които градскиятъ и съзвѣтие задължено въ размѣръ и този дълъгъ, разбира се, тѣжи по равно на данъкъ кондатътъ, не може да се отгрѣве все пакъ отъ калъ и прахове, защото прислугата за чистенето е слаба, почти безъ всѣнъкъ контрол и нуждните инструменти, та пословични русенски практикъ се продължава да се пълни въ къщата на обитающите отъ двѣтъ страни на улиците и да покварява здравето имъ.

Трѣбва да се даджатъ на метачитъ тајни мечти, каквито се употребяватъ въ странство, и медачитъ да не се ограничаватъ само съ събирането на изверженятия на кончетъ и вързатъ добрътъ, а да медачтъ на здраво, като и поражаватъ. Градскиятъ сакъ съ се разсъхъни, може да се каже, защото само въ важни дни и кога ще дойде високъ гости се появлява съ тяхъ.

— Лозята и полските съдиби съ добри и показватъ удовлетворително плодородие, благодарение на дъждоветъ. Ячника почниха да женятъ. Населението е крайно зарадвано отъ добрия урожай. Дълго ще се помнѣтъ и плодородните 1891 и 92 години, които се сравняватъ съ ония, нарѣчени напаляенъ сенеси, прѣзъ Френско-Германската война.

— Наскоро една депутатация, състоища во главѣ на общинския имъ кметъ г. Бишарова и нѣколко видни граждани, ще се представи предъ г-на Министъра Стамболовъ въ г. Търново и ще моли за отмѣненето на окончателния планъ въ нѣкои пунктове.

No. 7.

Стара-Загора. Убийства и наранявания. Въ м. Май има положителни 15 убийства въ Ст. Загорски окръгъ, но подробностите за всичките не можахъ да схвани. Ето нѣкои по-важни отъ тяхъ:

На 14 Май вечерта биде убитъ нѣкой-си Петко Пенчевъ отъ с. Малко-Кадиево (тукъ околия) отъ коруджията (горски пазъръ) лидо Стойчо Бурунчева. Убийството е извршено въ селската механа поради малко спрочкване по между имъ. Убийцата хваняха.

На 22-и Май сутринта се намѣри закланна жената на единъ войникъ, тоже отъ с. Малко-Кадиево, и до трупа ѝ една чаша отрова (женска хитростъ). Споредъ както твърдихъ селенитъ, убийците били свекърътъ и свекървата, т. е. бащата и майката на пощастния войникъ, които е още въ военна служба.

На 29-и Май вечерта въ мѣстността „Айдаклийска“ (1/4 част отъ града) коруджията Иончо отъ с. Ададий убитъ коруджията Недѣлчо тежко раненъ безъ надежда да оздраве-

ти нищо въ оригиналъ). Ауербахъ е четенъ най много — отъ 127 лица, следъто идът Шпиллеръ — отъ 83, и Шекснъръ — отъ 78. Русскиятъ периодически списание, мѣсечни, полумѣсечни и ежемѣсячни илюстровани журнали, взети вкупомъ, въ сравнение съ пай-пюче чете — Тургеневъ — даватъ почтенно число читатели.

Читалнята на библиотеката, при всячко, че била тѣсна и не удобна, която и сега далечно не е по-добра, брои поченото число посетители 10,900 души прѣзъ цѣлата година. Тъзи ученолюбиви посетители на библиотеката се дѣлжатъ на шестъ категории; пай голъмъто число отъ тяхъ прѣзъ тази година даватъ учениците отъ мѣстната Държавна Реална Гимназия; следъ тяхъ идватъ чиновниците, и то прѣимуществено отъ третъ стъпало и, при това, десетъ пъти по малко отъ първите; постъ, учители отъ Държавната и Народни училища, ала и тѣ наполовина къмъ вторите; гражданитъ — търговци и пр.; даватъ почти еднакво число съ тѣхъ; офицеритъ още по-малко; а граждани, учители и ученички — още по-малко и отъ последните. Въ читалнята на библиотеката сѫе получавали всячкотъ български вѣстници и списания; получавали сѫе така сѫщо и 10-15 отъ най добри руски периодически списания и илюстровани журнали, и 3-4 такива френски. Всичките сѫбивали отъ нови до нови държани по масите на читалнята, подъ пълното расположение на посетителите, вслѣдствие на което повечето отъ дѣлата — вѣстници — сѫ май пораскасани; На това не малко сѫ способстввали и честитъ прѣмѣщаване на библиотеката отъ помѣщението въ помѣщаване, едно отъ друго по неудобни и неподходящи на цѣлата и прѣдназначенето ѝ, както е даже и днес. Прѣзъ сѫщата година, понеже не се имало да се взема никакътъ залогъ, както сега, срѣщу получената за четене у дома библиотечна книга, има петъ-шестъ книги изгубени; право казано, не изгубени, но взети и неповърхъги отъ пепознати и пеизвестни лица, които, види се, и умишлено сѫе подписаны въ книгата тай, що рѣшително не може да се разбере подпись ли е или, ейт-така на, драснато за кѣфъ.

Прѣзъ 1890 година библиотеката доста прогресира, почти въ всичко отношение. Шъро, та прѣзъ тази година била снабдена съ пъкъ и други съчинения, които по прѣдъи съѣмала; а така и съ 5-6 руски и французски списания. Второ, числото на взетите книги изъ нещ за четене у дома е значително по-голъмо: то възлиза на около 2950 тома, включително съ списанията и вѣстниците. Распрѣдѣлени по автори и клонове на науката, четенътъ книги и тѣзи гимназията, отъ първи и първата четвъртий класъ, да посѣщаватъ Библиотеката. На ония отъ четвъртий класъ на горѣ допуска се посѣщаването отъ 10 до 15 лева: 10 лева за една книга, и 15 лева за отъ една до три книги; тия и редътъ трѣбва да остави всѣкокъ, къто иска да зема книга отъ Библиотеката за у дома си; взетата книга не може да се задържа повече отъ 30 дни; къто не се сѫобрази съ този срокъ и задържи книга, се накажа съ 20 ст. на денъ глоба, а отъ десетъ дни на горѣ, до 20 дни, плаща по 40 ст. и пр. (чл. 26 отъ правилника). Комитетътъ въ библиотеката, още и на члените отъ гимназията, отъ първи и четвъртий класъ, да посѣщаватъ Библиотеката. На ония отъ четвъртий класъ на горѣ допуска се посѣщаването отъ 10 лева: 10 лева за членъ на дирекцията (чл. 13).

И така, въ резултатъ отъ всичко това, ималъзва, че прѣзъ почти цѣлото първо полугодие на 1892 год. сѫ взети отъ Библиотеката само 204 книги за четене у дома и 4138 души сѫ посѣтили читалнята ѝ.

ХИЛИДИНА

Младина. Научно-забавителенъ вѣстникъ съ картини за младежи, отъ двата пола. Редактира и издава дружество „Отецъ Пасий“ въ Казанлѣкъ. Годишна цвна 2 лева прѣплатени. Начата се въ печатницата на Црдъцъ Нос Академъ въ Русе.

„Младина“ е първото отъ списанията за младите читатели, за които прѣдъи това много мащо се грижехъ. Това списание се появя прѣзъ Сентемврий минулата година, а нѣколко мѣсца слѣдъ него нарикахъ, почти едновременно, други двѣ списания: „Изворъ“ — за ученици и ученички отъ гимназията и трикласните училища, и „Звѣздата“ — за ученици отъ отдалеченията. Потъ здѣдно съ „Младина“ се явихъ и друго едно списание за дѣца: „Дѣтска почивка“, което се издава въ Силистра. Тъй че сега имамъ четири списания за дѣца, отъ които „Изворъ“ е за по-голъми, а другите три — за по-малки.

„Младина“ се редактира доста внимателно. Както статийките, тѣ сѫщо и съзиждатъ сѫ доста избрани, та всичко, че е напечатано въ това мащо списание, се чете леско. Такъвъ трѣбва да биде езикъ на всѣко списание, а още по-вече на едно дѣтско списание. Високопарити думи и науди фрази сѫ нѣматъ място въ едно списание, което има за целъ да поучи. Ний по-здравявамъ дружеството „Отецъ Пасий“ за добрата му мисълъ да дава на младото поколѣние избрана душевна храна. Несъ бѫдъ увѣрено, че плодовѣтъ отъ неговата благодѣтна работа єще ще закъсенѣтъ да се яви.

Едно нѣщо само е лошо: „Младина“ не излѣзва редовно. Не знаемъ причините на тази нередовностъ; може би и това много да прѣчи на редовното излѣзване, дѣто не се печати въ Казанлѣкъ, ами прѣзъ гори и плаїни, та чакъ въ Русе. Чудно, наистина, какъ тѣлъ въ Казанлѣкъ — тѣлъ въ голямъ градъ — да има по-една като свѣта печатница! .. Както въ

Млади
и на редът да се изгражда младите
членове на община ѝ; и да се запис-
ват в аборти. Искаме да съзгълтъ и ползотворенъ животъ
наши Млади.

Варна, 28 Май 1892 г.
И. Прѣдѣловъ.

ПИСМА.

Г-му Р. — Каварна. Благодаримъ за свѣдѣніята Ви. Ще си послужимъ, защото свободимъ, че ще се занимаемъ.

Г-му Ш-у. Статията Ви е твърдъ съ теоретически подобности, които пъмтятъ значението въ такъвъ вѣстникъ, като нашикъ. Щвъде да бъде добре, да се времѣхъ само самостъпните точки и коментарии, но лишени сме отъ време за прѣработването на статията. Съзкаливамъ, че услугитъ Ви по тази причина губимъ.

Г-му Ст. — Пловдивъ. Вашата „Дѣл думи“ не се удобряватъ, замѣтъ въ съображеніе самото въ другите доклади и че се убѣдихъ, че тъй ставатъ тия работи, а не че нужда има такъ редъ.

Общ. Управление — Айтъсъ. Капитанъ № 93 за обявленото пратена още въ Мартъ. Ако не е получена, можемъ да дадемъ писмено увѣдомление за получението на сумата.

Г-му „Гр.“. — Хубаво, ама защо си криете името? Когато Вий си криете отъ настъп., ини се панимъ отъ вълно-вълни и съмъ съмъ лай-сетъ да печатимъ въчи отъ отговоръ? „Люшътъ вънъ“ пакъ съ все лопи — не можемъ ги направи добре тъй.

Г-му С. Димитровъ — Кула. Получихъ отговора на отговора, но, молимъ, оставете се отъ тъжъ дѣлъ полемика! Дълъжни ли сме лай-сетъ да печатимъ въчи отъ отговоръ? „Люшътъ вънъ“ пакъ съ все лопи — не можемъ ги направи добре тъй.

Г-му И. Н. Танджировъ. Вашата статия е чисто пе-

дагогическа съ мнение, което поддъжи на опасна критика.

Не се помѣщай.

ПЕЧАТНИЦАТА

на Христа Н. Войниковъ
се нуждае отъ единъ добъръ

КНИГОВЪЗЕЦЪ

ТЯ СЕ ПРѢМЪСТИ
на Мусалата въ улица
„Драгоманъ“.
ТАМЪ Е И КНИГОВЪЗЕЦАТА.
(4—258—4)

ХОТЕЛЬ ИМПЕРИАЛ

(бившъ Хотель „Мондъ“)
Подписаній извѣстяв амъ ва, почи-
ваемата публика, че наехъ друго здание
въ главната „Прѣславска“ улица (бив-
шето помѣщеніе на Русското Консулство)
и открихъ прѣвъходенъ хотелъ съ

РОСТИННИЦА И ГРАДИНА

Г. г. поѣтителитъ ще намѣрятъ най-
възможните удобства, пълна чистота и
бърза прислуга.

Цѣни на утѣреніи.
Варна 1-ї Юни 1891 г.
Съдържателъ: Аристиди Мачини.
(25—23.)

КЖЩА ЗА ПРОДАНЬ

на два стана, съ двѣ маази, отдельно двѣ
стани за живъяне, съ голъмъ дворъ, въ III участъкъ, № 333, въ гр. Добричъ.

За споразумение до стопанина

КОЛЮ КОСТОВЪ.

ТЪРСИХЪ единъ ученикъ въ
аптеката си съ 5 класено гимназиално
образование. Мѣсечна плата 40 лева.

Аптекарь Апостолидисъ — Варна.
(3—256—3)

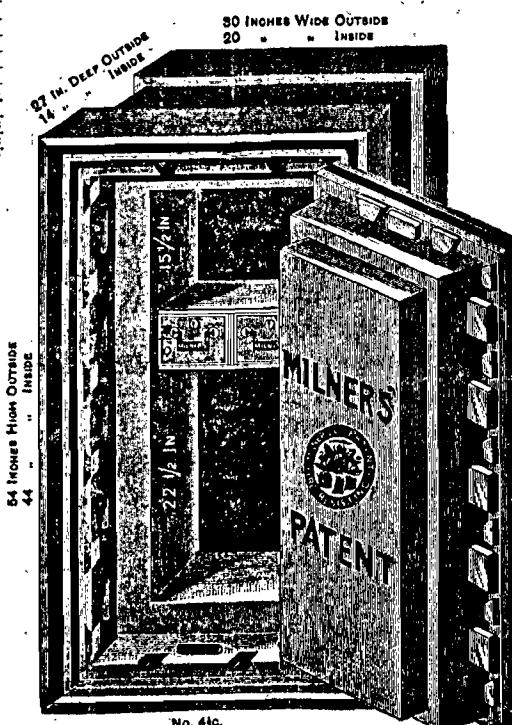
УРОЦИ НА ФРЕНСКИ.

Г-жъ Ж. САНТО, дипломи-
ранъ профессоръ на френски
езикъ, училъ се въ Парижъ,
има честъ да съобщи на по-
читаемата публика, че дава
уроци.

Желаещите се умоляватъ
да се отнесатъ до него (III участъкъ № 51) или до коя-
фьора на Негово Ц. Височество,
г-на Ангела Ивановъ.
Варна, 9-ї Априлъ 1892 г.

12—234—6

ЖЕЛЪЗНИ КАССИ

ОТЪ АНГЛИЙСКАТА ФАБРИКА
МИЛНЕРСЪ

Противостоящи и на насилие и на
огънь, доказано чрезъ много случаи и удостовѣрѣния. Единственни
най-сигурни и здрави за търговци, банкири, златари, адвокати и пр.

НАМИРАТЬ СЕ ЗА ПРОДАНЪ

Въ Руссе: у главния прѣдстави-
тель за България

СТЕФАНЪ А. ХОДЖОПУЛО

Въ София: до господи

КАЛЪПОВЪ И МАРКОВЪ

Въ Пловдивъ Варна: у господи

З. А. ХАДЖОПУЛО И С.

Цѣни по разни величини отъ 9 до
250 лира Английски

12—260—2

ОТЪ СДѢБ. ПРИСТАВИ ПРИ ВАР. ОКР. СДѢБ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1092

Подписаній, Иванъ Данчовъ, Сдѣбенъ Приставъ при Варненскій Окр. Сдѣбъ, на I градски участъкъ, на основа-

ние чл. чл. 1004, 1009 и 1026 отъ Гражданското Сдѣбопроизводство, обявя-

вамъ, че отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето ми въ вѣстникъ

„Черно Море“, публичната продажба ще

почне слѣдъ дѣвъ недѣли, ще се продѣлъжава 31 день, и въ десетъ дневенъ срокъ

съ право наддаване 5 % ще продавамъ слѣдующето недвижимо имущество, при-

наадѣждащо на Парацека Николова отъ

гр. Варна, а тѣ см.: Едно лозе отъ чет-

ри декара, находяще се въ мѣстността

„Трака“, ограничено съ лозата на Мария

Саввова, Докторъ Василаки Шападопуло,

Терзи Христодоро и Мариори Х. Димит-

рова. Отъ горѣзначеното лозе, два и

половина декара необработено хавра и

единъ и половина декаръ обработено, се

оценявя по емълчните книги 4-9 лева.

Отвѣтница го притѣжава по наследство

отъ баща си.

Това имущество ще се продаде за

удовлетворение искътъ на Никола Ни-

ковъ отъ гр. Варна, по исполнителни

листъ № 7976 отъ 31 Октомври 1890 г.

на I Варнен. Гр. Мирови сдѣбъ, състо-

ящъ се отъ 20 турски лири и други.

Наддаването ще почне отъ оцѣнката:

Интересуващите се могатъ да виж-

датъ книжата по продажбата всѣки при-

сѫтвенъ день и часъ въ канцелари-

ята ми.

Варна, 6 Май 1892 г.

П. Сдѣбенъ Приставъ: Г. Захариевъ.

г. Добричъ, въ IV участъкъ подъ № 500, едноетажна съ 4 стаи, покрита съ керемиди, при съсѣди: Налбантъ Халиль, Белбери Ахмедъ и отъ дветѣ страни пътъ, оцѣнена за 300 лева, принадлежка на Исмаилъ Исмаиловъ отъ с. Кюпелъ и Хасанъ Исмаиловъ отъ с. Ис-
тожичиларъ, продава се срѣщу дѣлъгътъ имъ къмъ Х. Артошъ Х. Капроловъ и Х. Мардирошъ Х. Кеворковъ отъ г. Добричъ, по исполнителните листове подъ № № 1121 и 1122, първия за сума отъ 4393 гроша, а втория за 4400 гр.

Желающите господа да купятъ го-
депоменжата кжща, пека се явяватъ въ
канцелариите ми всѣко присѫтствено
врѣме за да разглѣждатъ формалности-
те по продажбата и да наддаватъ.

Наддаването ще почне отъ първо
вначалната оцѣнка.

гр. Добричъ, 21 Априлъ 1892 г.

1 П. Сдѣб. Приставъ: Д. Капитановъ.

3—254—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1246.

Подписаній, П. Сдѣб. Приставъ при Варненскій Окр. Сдѣбъ Сдѣбъ на I Добричъ, Участъкъ на основа-
ние исполнителни листъ № 6639, издаденъ отъ I Добричъ Мирови Сдѣбъ на 18 Ноември 1883 годъ въ полза на Лука Ангеловъ отъ г. Добричъ, срѣщу Витанъ Стойчевъ отъ г. Добричъ за 1810 грота и съгласно чл. чл. 1004—1026 отъ граж-
данското сдѣбопроизводство, обявявамъ че отъ послѣдното трикратно публикува-
ние настоящето въ в. „Черно Море“ и до

31 дѣвъ въ канцелариите ми въ г. Добричъ ще се продаватъ съ явно над-
даване слѣдующите дѣлъжникои нед-
важими имоти, а именно: Една нива отъ 4 уврати, находяща се въ землището на г. Добричъ въ мѣстността „Кара-сулукъ иолу“ при съсѣди: Сѣбъ Ивановъ, Тѣнко пѣтъ, и Димо Кира Желевъ, оцѣнено 60 лева; 2. Една нива отъ 15 уврати въ сѫщото землище въ мѣстността „Алишъ оглу куванъ“ при съсѣди: пѣтъ, Юрданъ Христовъ, Иванъ Георгиевъ и Петъръ Желевъ, оцѣнена 150 лева. Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Интересуващите Господа да купятъ този имот ще могатъ да се явяватъ въ канцелариите ми всѣко присѫтствено врѣме

да разглѣждатъ формалностите по про-
дажбата и да наддаватъ.

гр. Добричъ 29-ї Априлъ 1892 годъ,

1-ї П. Сдѣб. Приставъ: Д. Капитановъ

3—240—2

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1047.

Подписаній, Г. Захариевъ, Помощ. Сдѣбенъ Приставъ при Варненскій Окр. Сдѣбъ Сдѣбъ на II градски участъкъ, на основа-
ние чл. чл. 1004, 1009, 1010, 1018, 1025, и 1026, отъ Граждан-
ското Сдѣбопроизводство, обявявамъ, че отъ послѣдното трикратно публикува-
ние настоящето ми въ мѣстния вѣстникъ „Черно Море“ послѣ дѣвъ недѣли ще почне
продажбата и ще се продѣлъжава 31 дѣвъ, съдѣдъ това съ правонаддаване 5 % въ 10 дни, въ мѣстността „Совѣтъ-Суларъ“, между съсѣди: Костадинъ Ивановъ, отъ дѣвъ страни пѣтъ и доля, отъ три (3) уврати.

Интересуващите се ще продадутъ за

удовлетворение искътъ на Кунена Стояновъ по исполнителни листъ № 8 отъ 3 Януари 1891 г. на П. Варнен.

Градскъ Мирови сдѣбъ състоѧщъ се

отъ 510 лева, особено лихватъ и разнос-
катъ по исполнението.

Наддаванието ще почне отъ оцѣнката

горѣ 350 лева.

Интересуващите се могатъ да виж-
датъ книжата по продажбата всѣки присѫт-
ственъ день и часъ, въ канцелариите ми.

гр. Варна 7-ї Май 1892 г.

П. Сдѣбенъ Приставъ: В. Балевъ

(3—266—3)

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 727

Подписаній В. Балевъ Пом